București, 18 Ianuar 1945

Domnișoară Tanți,

Iată că de data aceasta ești norocoasă; nu-ți răspund numai eu ci și fratele meu, care s'ar cuveni îndelung certat pentru neglijența lui. Dar cum mata nu te-ai întristat chiar așa de tare și mai ales pentrucă în momentul de față îți exprimi numai speranțe de bine pentru zilele care vin, să zicem că ne-am împăcat. Dar mai ales să zicem că ne vom scrie regulat.

Am citit în „Universul Copiilor" întreaga matale colaborare și desigur trebuie să-ți exprim toate felicitările. Păcat numai că nu ești mai harnică și nu trimiți la fiecare două săptămâni câte ceva. Poate școala îți stârnește inspirația. E adevărat, e ultimul an de liceu și în zare începe a se contura cu spaime, examenul de bacalaureat.

Îmi scrii despre vacanță și despre liniștea ei. Te cred în tot ce-mi spui. Și eu am trecut printr'o vacanță acum de sărbătorile care au trecut. Dar cât a fost de deosebită de toate celelalte! E bine în vacanță când ești în casa ta, când ai tot ce-ți trebuie, când stai lângă sobă și afară ninge, așa cum spui și mata. Eu n'am avut parte de toate

acestea în vacanța ce s'a încheiat. Cu toate că eram între ai mei, a-fost mai ales un prilej de a ne aminti cu toții de alți ani, când totul era altfel și să tragem nădejdea că zilele care or veni au să aducă mai mult senin.

Casa noastră de pe malul Moldovei, din Baia, stă singură și fără uși, ferestre și garduri. Până la primăvară nu-i chip de reparat. Așa că ai mei vor sta până atunci în Câmpulung-Muscel. Am de gând, - și o au asta în gând toți ai mei, - să sărbătorim la anul viitor un altfel de Crăciun, mai vesel și mai bogat, când să putem privi cu plăcere de lângă sobă fluturii albi de afară...

Îți scriu acum din redacție dela „Universul Copiilor". La o masă alături fratele meu se îndeletnicește cu acelaș sport ca și mine. Așa că plicul acesta va fi mai bogat. Am tot dreptul să nădăjduiesc dela mata un răspuns lung, despre multe și mărunte.

Ai trimis odată, a trecut anul, o poezie însoțită de fotografia matale. S'au publicat amândouă - și poezia și fotografie - în „Universul Copiilor". Deacolo îți ghicesc puțin chipul. Îmi mai aduc aminte că Moș Nae deschisese o discuție la primirea acelei fotografii, zicând că ai fost vopsită pe buze când ai pozat. Un coleg de-al meu și-a dat cu părerea că toată impresia poate să fie dată de fotograf, care își bagă și el adesea priceperea prin retușări. Asta nu o spun cu nici o intenție, ci

./.

numai pentrucă-mi aduc aminte ce s'a discutat atunci. Probabil că mata mai ai și alte multe și frumoase fotografii!...

Ți-am spus mi se pare că sunt student la litere în anul IV. Cursurile de alta au început. Anul trecut pe acum eram în toiul lucrărilor. Probabil că anul acesta se va prelungi mult în vară. Am mult de citit și de scris. Așa cum mata ai de dat bacalaureatul, așa am și eu de dat licența.

Pe aici e iarnă, dar zăpadă e puțină și nu-i nici așa de frig. La mata, socotesc eu, iarna trebuie să fie mai serioasă. E Dunărea acolo și trage curent. Pe Moldova totdeauna bate un vântișor subțire, așa dealungul apei, de pătrunde și prin cojoc. Dincolo Dunărea că-i mai largă și mai vijelioasă...

Ți-am spus că am trecut și eu pe la T. Severin și-am văzut Dunărea. Pot spune acuma că o cunosc. Ba mai mult, îmi e prietenă. Aș cuteza și o întrebare: Ce mai face Dunărea?... Asta vine la fel cu cel ce se întorcea de la Paris și care este întrebat ce mai face Turnul Eifel.

Mata ești obligată să răspunzi. Și nu atât privitor la Dunăre cât la mata. Să ai credința că nu vor mai fi puse distanțe de lumi între scrisorile noastre și răspunsurile noastre.

Îți mulțumesc pentru urări și-ți doresc și eu aceeași râvnă și voie bună în toate îndeletnicirile matale cărturărești.

Diogene